

Car Diu dils rehs

Ell'America dil sid vivan la plipart dalla glied sut il minimum d'existenza. Mo ei dat era leu glied reha. Aschia era el marau San Vicente. Ils rehs habiteschan el quartier che senumna EL SOL, quei vul dir, el sulegl. En quei quartier ein d'anflar bellezias vellas enamiez curtins fetg bein fleghegiai. La lavur vegn exequida da hortulans, da survientas, dad educaturas per ils affons ed ei dat schizun da quels che han in manischnunz privat.

Tut quella glied che lavura per quels rehs ein dacasa els quartiers dils paupers. Leu anflan ins ni vellas ni curtins. Leu habiteschan famiglias cun biars affons ensemen cun lur tats e tattas en hettas senz' aua curenta e tualettas. Leu ein las vias buca asfaltadas. Els affons fan termagls els puozs tschufs che la davosa plievgia ha schau anavos. Els han strusch resti per sevestgir. Els geniturs han breigia da nutrir lur famiglia. La gronda part, seigi quei affons ni carschi han buca saviu ir a scola damai ch'ei dat bia memia paucas scolos en quels quartiers ed era per quei ch'ins sa buca pagar ils carnets ed ils cudischs ch'ei drova per l'instrucziun.

Ei dat era baselgias els quartiers dils paupers - pintgas miserablas, nua ch'ils paupers anflan strusch in plaz. Era igl augsegner sa buca gidar els en lur miseria. Schemo mintga famiglia possedess silmeins in tochet tiara per metter truffels e legums ni tener in per gaglinas. Mo la gronda part dalla tiara s'auda als rehs.

Gie, la baselgia dad EL SOL ei in imposant baghetg che varga siado tuttas vellas ed ins vesa ella gia dalunsch. Petgas e plantschiu da marmel, finiastras da veider cun bellezza maletgs en colurs ed il clutger ei il pli ault egl entir marcau San Vincente. Biars turists visetan quella baselgia ed ein impressiunai. Els van lu era tras las vias dad EL SOL e din: „Con bi quei ei cheu, con schubers e rehs quei marcau ei“.

Negin di ad els ch'els duein inaga visitar ils quartiers dils paupers e far stem da lur miseria. Na, cun da quei vulan ils turists era ver da far nuot. „Ah quella miserai fa nus trests e sche nus mein sin viadi vulein nus ver plascher. Per cletg essan nus buca paupers“.

La dumengia van tut ils rehs dil quartier EL SOL a messa en lur baselgia. Els vegnan da tuttas varts neutier en lur grondas e grevas limusinas. Els portan vestgadira custeivla ed argentaria per mussar lur rihezia.

Avon baselgia sils scalems spetgan ils pli paupers, ils rugadurs sin che la messa ei finida. Els possedan gnanc inaga ina hetta el quartier dils paupers, els han nuot ed aunc inaga nuot. Els dorman sut las punts ni sin ils bauns els parcs. Els stendan lu ora ils mauns e rogan per in' almosna. Aschigleiti ch'ei survegnan in per

muneidas svaneschan els per comprar enzatgei da magliar. Els han daditg dau si la speranza ch'ei semidi enzatgei.

Ils affons denton, lezs han aunc buca calau da sperar e semiar. Ed aschia ein dus buobets vegni ina dumengia duront messa ella baselgia dils rehs. Els ein sesluitai viaden mo sils pezs. Ins vess aschia ni aschia buca udiu lur pass pertgei els eran a pei blut. Els eran nundetg tschufs e spelai. Il buob grond purtava si dies in sachet da plastic. En quel era paun sec, treis truffels ed in toc caschiel ch'era gia staus a mauns allas miurs. Quei vevan els anflau el rumien ad EL SOL e quei fuva lur gentar da dumengias.

Il caluster ei beinspert curius neutier ed ha vuliu impedir ch'els dus passien avon gl'altar. Las damas tenevan il nas.

„Naven cun vus“, tgei veis vus piars cheu? Mei en vossa baselgia, nua che vus sudis“,scutina il caluster.

Mo, nus lein rugar tier vies Diu per enzatgei“ di il buob grond che veva forse nov onns. El sa sez buca con vegls ch'el ei. „Avon enzacons dis essan nus gia stai cheu, cu la baselgia fuva vita, mo lu era vies Diu matei era buca cheu, en scadin cass ha el buca udiu nies supplicar, pertgei igl ei schabegiau nuot. Perquei vegnin nus aunc inaga cu tuts ein serimnai cheu. Ussa eis el segir cheu pervia da vus e lu vegn el era ad tedlar tgei che nus vein da dir“.

So finiu cun quei paterlem, di il caluster e vul tener si els. Els buobs ein denton fetg lingiers e sperts. Els ein gia mitschai da polizists e survients che levan catschar els naven dils rumians ed aschia contonschan els senza problems igl altar. Els dattan in a l'auter il maun ed entscheivan a clamar: „Bien Diu dils rehs, regala a nus geniturs rehs, da quels che habiteschan ad EL SOL. Nossa mumma ei morta. Fai aschi bien. Nus dein a ti persuenter tut quei che nus vein anflau oz. Igl ei stau in bien di, oz endamaun vein nus anflau bia e mo che ti sappies - nus vein aunc magliau nuot da quei, vesas uss, nus manegein quei serius“. Il buob grond va dils scalems si e tila siu sac da plastic sigl altar.

Ils ministrants van dalla vart. Igl augsegner cala da leger e mira cun disgust sil sac cun las vanzadiras ord il rumien. Quel ei cheu sin quella bellezza cozza alva enamiez las lillas e las candeilas.

En quei mument ha il caluster pudiu tier il buob, tenu ad el la bucca e stuschau el viers il portal. Il frar pign scarpetscha e po strusch suenter. El singlutta: „Car Diu dils rehs gida tuttina nus“. El grescha quei adina pli e pli dad ault. Il grond morda aunc al caluster el maun, mo tut gida nuot, il caluster ei pli ferm.

Arrivai avon la porta di el siper siu frar pign: „Cala da grir Pablito, el ei buca cheu“.

La glied els bauns miran mitgiert, els segrittentan da quei disturbi penibel duront la s. messa. Igl augsegner quescha e spetga da saver cuntinuar.

Mo finalmein eisi reussiu al caluster da spuentar ils dus buobs e serrar il portal. Ussa ein els puspei denter els, ils rehs dad EL SOL.

Dieus seigi ludaus. Suentar quei survetsch divin decidan els da metter el futur ina guardia avon porta per aschia buca vegnir disturbai duront la s. messa.